

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně **B.M.**, bytem ... , proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.11.2010, č.j. ... **s e z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5.11.2010 ve výroku rozsudku uvedeném byly žalovanou zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2010. Tímto rozhodnutím přiznala žalovaná žalobkyni starobní důchod od 1.9.2002 podle ust. § 29 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a podle článku 26 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o sociálním zabezpečení č. 94/2002 Sb. m.s.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, zaslala žalované dne 10.6.2010 námitky s tím, že pro výpočet důchodu nebyla započtena doba zaměstnání žalobkyně v období od 8.3.1963 do srpna 1963.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, došetřovala rozhodné skutečnosti prostřednictvím MSSZ v Brně. Přes šetření prostřednictvím Magistrátu města Brna, který archivuje dokumentaci Služeb města Brna, namítaná doba potvrzena nebyla. Dobu zaměstnání uvedenou v námitkách žalobkyně neprokázala, ve spisové evidenci

žalované není doložena a nebyla prokázána ani další došetřování. Z toho důvodu bylo rozhodnuto tak, že její námitky byly zamítnuty a rozhodnutí ze dne 19.5.2010 potvrzeno.

Žalobkyně ve věci podala dne 23.11.2010 žalobu, kde uvedla, že v napadeném rozhodnutí žalovaná pochybila co se týče požadované započtené doby zaměstnání, neboť ona požadovala započtení od 8.3.1963 do srpna 1965 nikoliv do srpna 1963, jak žalovaná uvádí. Uvedla, že jednala osobně s Magistrátem města Brna, který ji sdělil, že požadované doby pojištění v archivu v Kuřimě nebyly nalezeny. Proto se pokouší vyhledat spoluzaměstnance, kteří by jí svým podpisem chybějící dobu potvrdili.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10.2.2011 uvedla, že skutečně se v jejím případě jedná o potvrzení doby pojištění v období od 8.3.1963 do srpna 1965. V této souvislosti žalobkyně sice poukazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v něm žalovaná uvedla, že se žalobkyně domáhá zápočtu doby pojištění od 8.3.1963 do srpna 1963, nicméně ze spisové dokumentace a zvláště z osobního listu důchodového pojištění, jež je součástí rozhodnutí ze dne 19.5.2010 a konečně i z námitek žalobkyně proti tomuto rozhodnutí uplatněných lze vysledovat, že žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dopustila překlepu, neboť mínila nikoliv dobu od 8.3.1963 do srpna 1963 ale dobu od 8.3.1963 od srpna 1965. Opravu této zřejmé nesprávnosti žalovaná provede podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád po skončení soudního řízení.

Žalovaná zároveň odkázala na ust. § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., podle něhož k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně dvou svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.

S ohledem na uvedené žalovaná nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 5.11.2010 a navrhlá zamítnutí žaloby.

V průběhu řízení se žalobkyně pokusila prokázat dobu pojištění výše uvedenou, neboť její bývalá spolupracovnice, která mohla prokázat tuto dobu pojištění, je již ve vysokém věku a odmítla ji podepsat prohlášení. Pokusila se tedy nepřímou prokázat tuto dobu pojištění svědectvím bývalých spolustudentek z chemické školy, které v době 1963 – 1965 spolu s žalobkyní večerně studovaly a mohly prohlásit, že v této době na odborném učilišti byla zaměstnána. Její dvě spolustudující M.Š. a J. S. však do formuláře prohlášení o dobách zaměstnání její dobu zaměstnání ve Službách města Brna nepotvrdily, potvrdily pouze, že se jedná o spolužačku během studia v roce 1960 – 1965. Potvrzení o zaměstnání ve Službách města Brna výslovně do formuláře neuvedly.

Na základě těchto skutečností soud se pokusil učinit šetření na Střední škole ... , kde bylo zjištěno, že žalobkyně B. M., rozená V., tehdy bytem ..., skutečně pracovala ve škole jako učitelka v době od roku 1963 do roku 1965, učila zdravotní výchovu a nauku o materiálu. Bohužel jiné doklady, než katalogový list se nenašly, přesto soudu byly zaslány fotokopie těchto katalogových listů. Dále byla přiložena kopie osobního dotazníku, z něhož vyplývá, že žalobkyně nastoupila do zaměstnání 11.3.1963 a datum ukončení pracovního poměru je pravděpodobně k 30.6.1965. Osobní spis žalobkyně z pracovní smlouvou a ukončením pracovního poměru již nebyl nalezen. Toto potvrzení bylo

zasláno soudu a doručeno 7.11.2011 včetně výše zmíněných katalogových listů, potvrzujících dobu zaměstnání od 11.3.1963 do 30.6.1965.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění – soudní řád správní, neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Při šetření v dávkovém spise soud zjistil, že při posuzování důchodových nároků žalobkyně vycházela žalovaná z údajů poskytnutých žalobkyní a z dokladů nacházejících se v evidenci žalované, jež jsou součástí spisové dokumentace žalobkyně. Předně se jedná o evidenční listy svědčící o době zaměstnání a výdělku vztahujících se k době zaměstnání žalobkyně na území ČR před její emigrací. Jediný doklad o době pojištění chyběl, a to o době jak žalobkyně požadovala tj. od 8.3.1963 do srpna 1965. Zde selhaly i pokusy o došetření ze strany žalované prostřednictvím MSSZ v Brně, neboť Magistrát města Brna ve svém archivu doklady o této době pojištění nenalezl. Vzhledem k tomu, že žalobkyně na svém trvala, obracela se s tímto sdělením na soud, soud tedy provedl sám šetření v rámci své pravomoci a zjistil, že jisté podklady se nacházejí v archivu Střední školy, kde jsou archivovány materiály školy týkající se pracovního poměru paní žalobkyně. Zde byly soudem získány kopie katalogových listů, z nichž věrohodně se dá dovodit, že skutečně v období od 11.3.1963 (nikoliv od 8.3.1963) žalobkyně byla zaměstnána v odborném učilišti Místního hospodářství služeb Nástup do zaměstnání lze prokázat i kopií osobního dotazníku, kde je vyznačen den nástupu do zaměstnání 11.3.1963. Datum ukončení pracovního poměru je uveden pouze pravděpodobně k 30.6.1965, neboť žalobkyně v té době poté emigrovala. Naproti tomu soud nemohl jako důkaz uznat předložené prohlášení o dobách zaměstnání svědkyněmi Marií Špačkovou a Jarmilou Sojkovou, neboť tyto nepotvrdily dobu jejího zaměstnání, potvrdily pouze, že jsou spolužačky během studia v roce 1960 až 1965. O zaměstnání žalobkyně ve výše uvedeném zaměstnání neuvedly niče.

Závěrem soud uvádí, že po posouzení postupu žalované soud dospěl k závěru, že žalovaná v rámci získaných informací o době pojištění postupovala správně. V projednávaném případě se rozhoduje o nároku žalobkyně na starobní důchod a s tím související výpočet starobního důchodu v návaznosti na celkovou dobu pojištění. Svůj postup řádně zdůvodnila v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Z důvodů výše uvedených soud neshledal postup žalované při výpočtu důchodové dávky žalobkyně v rozporu s platnými právními předpisy včetně zápočtu jejich dob pojištění. Vzhledem však k tomu, že se žalobkyni prostřednictvím soudu podařilo zjistit dodatečnou dobu pojištění od 11.3.1963 do 30.6.1965 – doloženo potvrzením nástupcem bývalého zaměstnavatele žalobkyně – ...

ze dne 4.11.2011, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vadu řízení, která by mohl mít vliv na porušení práva žalobkyně.

Soud závěrem vyslovil, že napadené rozhodnutí z důvodu doložené doby pojištění zrušil a věc současně vrací žalované k dalšímu řízení. Zruší-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí a tyto podklady zároveň soud žalované zasílá. Zároveň zavázal žalovanou, aby nově doloženou dobu zaměstnání výše specifikovanou zahrne do celkové doby pojištění, neboť nezahrnutím této prokázané doby pojištění by došlo k porušení práv žalobkyně. Na základě této dodatečně prokázané doby pojištění provede žalovaná nový výpočet starobního důchodu, o čemž vydá nové rozhodnutí, které řádně zdůvodní. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 1, 4, 5, 6 s.ř.s.).

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci úspěch, náklady řízení jí však nevznikly, soud rozhodl tak, že je žádnému z účastníků nepřiznává.

P o u č e n í : Tento rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 14. listopadu 2011

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně